

ΕΤΟΣ 64ov

14 Αυγούστου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 33 (3298)

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Καταπληκωμένη ή καθημερινότητά μας και μαζί κι η καρδιά, από τό βασανιστικό άγχος του βιοπορισμού μας. Είναι η πρώτη φορά στην ιστορία της ανθρωπότητας που, ενώ υπάρχει η διαβεβαίωση από τά έπιστημονικά μας έπιτεύγματα για ικανότητα κάλυψης των αναγκών του ανθρώπου, ταυτόχρονα αυξάνεται ο όχι άβάσιμος φόβος για κυριαρχία της φτώχειας και έπισφαλές μέλλον. Άπό μία διογκούμενη αίσθηση οικονομικού κινδύνου χαρακτηρίζεται η ζωή μας και χαραμίζεται στην αναζήτηση της όποιας δήτην ασφάλειας. Καί τίθεται άκόμη και πιεστικό πρόβλημα έπιβίωσης, όχι πιά σε άπομονωμένες και ύπανάπτυκτες περιοχές του πλανήτη μας, άλλά στους πληθυσμούς των προηγμένων χωρών, την ίδια στιγμή που κάποιοι δέν γνωρίζουν πώς νά μεθοδεύσουν την κατασπατάληση των πλεονασμάτων τους.

Ίσως πεί κάποιος πώς πλούσιοι και φτωχοί πάντα ύπηρχαν στή γη αύτή. Κι αύτό είναι δικαιολογία νά εξακολουθοϋν ύφιστάμενες τέτοιου είδους διακρίσεις; Μάλλον έτσι άποδεικνύεται η πρακτική άποτυχία των όποιων οικονομικών συστημάτων έφαρμόστηκαν κι εξακολουθοϋν νά ισχύουν ως σήμερα, τά όποια –συνδυαζόμενα μέ τό έξουσιαστικό φαινόμενο και άρνούμενα άρχές ήθικης– καταντοϋν άνθρωποβόρα, κυριολεκτικά και μεταφορικά. Κι αύτό φαίνεται νά επικρατεί διαχρονικά, μόνο και μόνο για νά έπιβεβαιώνεται η θεώρηση ότι: «ό κόσμος όλος έν τώ πονηρώ κείται» (Α΄ Ίω. 5,19).

Ή μέριμνα του Θεού για τον άνθρωπο

Τό σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα ύπάρχει για νά έρμηνεύει στην πράξη, και μέ γεγονός ιστορικό, τό τί έννοει ο ψαλμωδός όταν προτρέπει τον προσευχόμενο άνθρωπο: «έπίρριπον έπί Κύριον την μέριμνά σου, και αύτός σε διαθρέψει» (Ψαλμ. 54,23). Ό Χριστιανισμός δέν όδηγεί τον άνθρωπο στο νά πετάει στά σύννεφα. Ένδιαφέρεται εξίσου για τίς άνάγκες σώματος και ψυχής, γιατί ο

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιδ' 14-22)

Τὸ θαῦμα τοῦ χορτασμοῦ τῶν πέντε χιλιάδων

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Ὁψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπολύσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειάν ἐχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε, εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησε· καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς Μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους.

ἄνθρωπος ἀγιάζεται ὡς ψυχοσωματικὴ ἐνότητα κι ἐπομένως ὑφίσταται ὁ ἀμέριστος σεβασμὸς καὶ γιὰ τὰ δύο. Γιατί ὅμως ὁ ψαλμωδὸς ὅταν καλεῖ τὸν ἄνθρωπο νὰ ἀναθέσῃ τὸ κάθε πιστικὸ του πρόβλημα, τὴν κάθε του μερίμνα, τὴν κάθε φροντίδα γιὰ τὴν ἀσφάλεια καὶ τὴ σωτηρία του στὸν Κύριο τῆς δόξης, τὸ συνδυάζει μὲ τὴν κάλυψη τῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν; Περισσότερο ἀναμενόμενο δὲν θά ἦταν νὰ ὑπόσχεται οὐράνιες ἀνταμοιβές; Γιατί «διαθρέψει»;

Στὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ ὁ Χριστὸς χειρίζεται μὲ τρόπο πνευματικὸ ἓνα πρόβλημα καθαρὰ ὑλικό. Ἐπὶ ὥρα τὸν ἀκολουθοῦν ἄνθρωποι πολλοί, «ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων», δηλαδή περὶ πέντε χιλιάδες ἄνδρες, χωριστὰ οἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά. Ποῦ τὸν ἀκολουθοῦν; Σὲ ἔρημο τόπο, ὅπου ὑπῆρχε ἡ ἀπόσταση ἀπὸ ὄσους μόνις εἶχαν ὀδηγήσει τὸν Τίμιο Πρόδρομο σὲ μαρτυρικὸ τέλος, ἀλλὰ καὶ ὅπου δὲν ὑπῆρχε ἡ δυνατότητα προμήθειας τῶν ἀπαραίτητων τροφίμων. Γιατί τὸν ἀκολουθοῦν; Σαγηνευμένοι ἀπὸ τὸ κήρυγμά του, ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τίς ἀλήθειες πού ἀποκαλύπτει, γεμάτοι ἐπιθυμία νὰ ζήσουν τὸν Θεό, τὸν ἀκολουθοῦν γιατί βιώνουν τὴν ὄντως ζωή.

Πολλὴ λογικὰ οἱ μαθητὲς σπεύδουν νὰ ὑπενθυμίσουν στὸν Διδάσκαλο ὅτι πέρασε ἡ ὥρα καὶ τόσος κόσμος μέσα στὴν ἐρημιά δὲν θὰ μπορέσει νὰ βρεῖ τροφίμα. Μάλλον πρέπει νὰ τοὺς ἀφήσει νὰ φύγουν. Ἐνδιαφέρονται οἱ μαθητὲς καὶ ἐκφράζουν ἀγάπη ἔχοντας τὴν ἔγνοια τῶν ἀνθρώπων. Περισσότερο ὅμως τοὺς νοιάζεται ὁ Χριστὸς μας, ὁ ὁποῖος κατανοεῖ ὅτι ἂν τοὺς ἀφήσει, πολλοὶ θὰ «ἐκλιθοῦν» ἀπὸ τὴν πείνα μέσα στὴν ἐρημιά. Στὴ συνέχεια πραγματο-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τόν καιρόν, εἶδε ὁ Ἰησοῦς πολύν κόσμον καί τοὺς σπλαγχνίσθηκε καί ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους. Ὅταν δέ ἐβράδευσε, ἤλθαν σ' αὐτόν οἱ μαθηταί καί τοῦ εἶπαν, “Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος καί ἡ ὥρα περασμένη· ἄφησε λοιπόν τόν κόσμον νά πάνε εἰς τὰ χωριά καί νά ἀγοράσουν διὰ τοὺς ἑαυτοὺς τῶν τροφίμα”. Ὁ δέ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, “Δέν ἔχουν ἀνάγκη νά πάνε· δώστέ τους σεῖς νά φάγουν”. Αὐτοί δέ τοῦ λέγουν, “Δέν ἔχομεν ἐδῶ παρά πέντε ψωμιά καί δύο ψάρια”. Ἐκεῖνος δέ εἶπε, “Φέρετέ μου τα ἐδῶ”. Καί ἀφοῦ διέταξε τόν κόσμον νά ξαπλώσῃ στό χορτάρι, ἐπῆρε τὰ πέντε ψωμιά καί τὰ δύο ψάρια καί ἀφοῦ ὕψωσε τὰ μάτια του εἰς τόν οὐρανόν, τὰ εὐλόγησε, τὰ ἔκοψε καί ἔδωκε εἰς τοὺς μαθητάς τὰ ψωμιά, οἱ δέ μαθηταί εἰς τόν κόσμον. Καί ἔφαγον ὅλοι καί ἐχόρτασαν καί ἐσέκωσαν ὅ,τι ἐπερίσσεψε ἀπό τὰ κομμάτια, δώδεκα κοφίνια γεμᾶτα. Ἐκεῖνοι δέ πού ἔφαγαν ἦσαν πέντε χιλιάδες περίπου ἄνδρες ἐκτός τῶν γυναικῶν καί τῶν παιδιῶν. Καί ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἀνάγκασε τοὺς μαθητάς νά μποῦν εἰς τό πλοιάριον καί νά πάνε πρὶν ἀπ' αὐτόν εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην, ἕως ὅτου διαλύσῃ τόν κόσμον.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ποιεῖται τό θαῦμα τοῦ πολὺληθαλισμοῦ τῶν πέντε ἄρτων καί τῶν δύο ἰχθύων, μέ τό ὅποιο χορταίνουν ὅλοι αὐτοί οἱ ἄνθρωποι. Καί γίνεται τό θαῦμα ἀκριβῶς γιατί ὅλοι αὐτοί οἱ ἄνθρωποι ἀκολούθησαν τόν Χριστό μέ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη, χωρίς νά λογαριάσουν κινδύνους, ἐπιθυμώντας μόνον νά ζήσουν μέ τόν Χριστό. Ἄλλῃ καί ὁ Χριστός κάνει τό θαῦμα ὅταν πλέον ἔχει ἀποκληιστεῖ κάθε ἄλλη ἀνθρώπινη λύση.

Ἡ διαχείριση τῶν περισσευμάτων

Ὁ Χριστός μεριμνᾷ γιά τοὺς ἀνθρώπους του, γι' αὐτό ἐνδιαφέρεται καί γιά τὰ περισσεύματα. Βάζει τοὺς μαθητές του νά τὰ συγκεντρώσουν, ὥστε νά μὴν πεταχθοῦν, παραδίδοντας πρωταρχικό μάθημα πολιτικῆς καί οἰκιακῆς οικονομίας. Σωστότερο μάθηλον εἶναι νά ποῦμε ὅτι τό μάθημα αὐτό εἶχε ἀρχίσει μέ τὴν ἀπλότητα τοῦ φαγητοῦ (ψωμί καί ψάρια), δεῖγμα τοῦ ἀνεπιτήδευτου καί οικονομικοῦ προσανατολισμοῦ τῆς μέριμνας τοῦ Κυρίου, πού κυρίως ἀναδεικνύει τὴν ἀγάπη του γιά τό πλᾶσμα του.

Ἐχει ὑπολογισθεῖ πὼς τὰ τρόφιμα πού καταλήγουν στίς χωματερές τῆς Εὐρώπης ἀρκοῦν γιά νά τραφεῖ ἡ ὑποσαχάρια Ἀφρική, τό φτωχότερο μέρος τοῦ πλανήτη μας. Ἐχει ἐπίσης ὑπολογισθεῖ πὼς τὰ σκουπίδια τῶν προηγμένων χωρῶν ἀρκοῦν γιά νά ἐπιλυθεῖ τό ἐπισιτιστικό πρόβλημα τῆς ἀνθρωπότητας. Αὐτὰ τὰ στοιχεῖα δέν παρατίθενται γιά νά συγκινούμαστε περιστασιακά καί νά συζητοῦμε μέ τίς ὥρες θεωρητικά. Οὔτε πάλι γίνεται ἐπὶ κλήσῃ τους γιά νά στοχοποιηθοῦν «κάποιοι» ἐναντίον τῶν ὁποίων πρέπει νά «ἀγωνιστοῦμε». Κα-

14 Αύγουστου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Μιχαίου τοῦ προφήτου (π΄ π.Χ. αἰ.).
Ἦχος: βαρύς – Ἐωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. α΄ 10-17 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ΄ 14-22.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 21 Αύγουστου, Θ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. γ΄ 9-17 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ΄ 22-34.

ταδεικνύουν μιὰ κυρίαρχη καί συνάμα ἀπάνθρωπη νοοτροπία ἀδιαφορίας καί συμφέροντος, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ τήν ἀνθρωπότητα σέ πολὺ πόνο καί ὀπισθοδρόμηση, γι’ αὐτό καί πρέπει νά καταλυθεῖ ὥστε νά βρεῖ χῶρο καί ν’ ἀναπτυχθεῖ ἡ ἔμπρακτε ἀγάπη.

Ὁ Χριστός μας μαζεύει τὰ περισσεύματα, ἀφοῦ ὅλοι κόρτασαν, γιά νά διδάξει τό μέτρο στά ἀποκτήματά μας. Ὅλοι δικαιούμαστε ὅ,τι μᾶς χρειάζεται, γιά νά διαβιώσουμε μέ ἀξιοπρέπεια στή ζωὴ αὐτή. Τό ἐπιπλέον ὁμως δέν μᾶς ἀνήκει ἀντίθετα, εἶναι ἡ ἀφορμὴ πού ἔχω στά χέρια μου γιά ν’ ἀποδείξω τί ἔχω στήν καρδιά μου. Τό περισσευμα ἀνήκει στόν ἐμπερίστατο ἀδελφό μου καί ἐναπόκειται σ’ ἐμένα νά βρῶ τρόπο νά τό διοχετεύσω πρὸς αὐτόν. Πόσο διακριτικά ὁ Χριστός κηρύσσει ἀκόμη καί τή μέριμνα γιά τή συγκέντρωση τοῦ περισσεύματος. Δέν ἀφήνει νά κυριαρχήσει ἡ σπατάλη. Δέν ἀφήνει νά πεταχτεῖ τίποτε. Μαζεύει γιά νά μπορεῖ νά δώσει. Κι αὐτό τό παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τήν ἄσειστη βάση ἐπάνω στήν ὁποία ἡ Ἐκκλησία μας οἰκοδομεῖ αἰῶνες τώρα τό προνοιακό τῆς ἔργου, τήν ἄριστη μεθοδολογία στή διαχείριση τῶν οικονομικῶν μέσων, τήν ἀπόλυτη προοπτική στή χρήση τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν. Κι αὐτό τό παράδειγμα περιμένει νά βρεῖ τήν ἀντιγραφὴ του καί στή δική μας ζωὴ.

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

Η ΠΑΝΑΓΙΑ

Ἐλάτε, ν’ ἀνεβουῖμε στό μυστικό βουνό κι ἀφοῦ ὑψωθοῦμε πάνω ἀπ’ τίς μέριμνες τοῦ βίου κι ἀπ’ τή γυαλάδα τῶν ὑλικῶν πραγμάτων καί μποῦμε μέσα στό θεῖο κι ἀκατανόητο σκοιάδι καί βρεθοῦμε παράδοξα μέσα στό θεῖο φῶς, τότε νά δοξολογήσουμε τήν ἀπειροδύναμη δύναμη.

Ἀπό τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας: Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκνοῦ, Ἡ Θεοτόκος, τέσσαρις θεομητορικὲς ὁμιλίαι, σελ. 205.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντίς· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ἐγὼ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ’ ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr